

VECKOBLADET

2015:35

151204

41:a årgången

Musik i Helgeandskyrkan

Lördagsmusik

5 dec kl 15 och 17

Piano- och stråksalongen

Advents- och julkonsert

Söndag 6 dec kl 15

Malmö kammarkör

Dan-Olof Stenlund, dirigent

Uppstartsmöte om fyrspåret Flackarp – Lund

Den 7 december klockan 18 är alla som anmält sig till arbetsgrupper om järnvägsutbyggnaden och placeringen av Klostergårdens station välkomna till Sparbanken Arena. Man går in genom huvudingången och sedan är det skyltat till möteslokalen. Även den som glömt att föranmäla sig är säkert välkommen.

Doc Lounge Lund, 8 december

Hösten blir till vintern och vintern blir till jul. För Doc Lounge Lund innebär det säsongsavslutning med kärlekstema. Innan Jin Mo-Youngs prisade kärlekssokumentär - My Love Don't Cross That River - kommer [Malmö Indiekör](#) och sjunger för oss. Dessutom kommer [Genusredaktörerna](#) att ha releasefest för sin trailer för bokserien [Queerlequin](#) - romantisk lösgodislitteratur.

KÄRLEKSFEST

Vi visar den mest kommersiellt lyckade dokumentären någonsin i Sydkorea.

**MY LOVE DON'T CROSS THAT RIVER
JIN MO-YOUNG | SYDKOREA | 2014**

I en hisnande vacker bergsby i Sydkorea bor "De 100-åriga turturduvorna". Lekfulla, fnissiga och upp över öronen kära spenderar de äkta makarna sina dagar genom att samla ved, laga mat och skotta snö. Klädda i traditionella Koreanska kläder har de snöbollskrig, sover hand i hand, plockar blommor och sjunger för varandra. Men tiden står inte stilla för någon och när maken blir sjuk blir tanken på att han skulle kunna dö outhärdlig för hans fru. My Love Don't Cross That River tar sin början här och följer paret till de sista ögonblicken i deras 76-åriga äktenskap. Regissören Jin Mo-Young följde paret i sitt hem under 15 månader och det rörande resultatet blev ett sensationellt publikrekord i sitt hemland och den mest kommersiellt lyckade dokumentären någonsin i Sydkorea.

TID: Tisdag 8 december kl. 19.00

PLATS: Mejeriet, Stora Södergatan 64, Lund

ENTRÉ: Ordinarie - 80kr | Student/pensionär - 60 kr | Förköp inkl. soppa - 145 kr

Inspirationskväll för lokalt engagemang

Mingel 8 December.

Drop in 16-19. Moriska paviljongen.

Frivilligorganisationer bjuder in till denna kväll för att inspirera till ett hållbart engagemang i Malmö. Kom hit och prata med oss, ta reda på hur vi jobbar med olika viktiga samhällsfrågor och fundera på hur du vill engagera dig.

Malmöprofilen Behrang Miri kommer vara på plats och prata om engagemang! Heleneholms Systerskapskör bjuder på sitt feministiska luciatåg som är fullt av både kritik mot manssamhället men också av hopp och pepp för att vi tillsammans kan förändra!

Välkomna

Medlemsmöte

Vänsterpartiet i Lunds medlemmar kallas härmed till medlemsmöte.

Tid: Lördagen den 12 december, kl. 14.00 - 16.30

Plats: ABF Kiliansgatan, Lund

Välkommen!

Dagordning:

- Måldiskussion
- Nominering till Vänsterpartiets kongress
- Valärenden

Måldiskussion:

Ibland är det nödvändigt att se på vår politiska verksamhet i ett större sammanhang. Att för en stund lyfta blicken från de dagspolitiska frågorna. Vi i styrelsen vill därför initiera en diskussion kring våra mål och strategier. Vart är vi på väg, hur kommer vi dit, hur får vi större genomslag för vår politik. Detta knyter vi till den delvis nya roll vi har i kommunpolitiken när vi inte längre är en del av det rödgrönrosa samarbetet, dels till Vänsterpartiets kongress som kommer att ta upp strategifrågor.

Stoppa åtgärdspaketet!

Regeringens förslag innebär en helt ny och mycket restriktiv flyktingpolitik. I vissa delar balanserar man nu på gränsen till vad som är juridiskt möjligt. Vi är mycket oroad över utvecklingen och därför uppmanar vi nu alla människor i Sverige att tillsammans med oss kräva att åtgärderna inte genomförs, skriver Amnesty Sveriges generalsekreterare Anna Lindfors och Madelaine Seidlitz, jurist - migration och folkrätt, i en debattartikel i Aftonbladet idag.

Vi vädjar nu till regeringen att inte fatta beslut om de åtgärder som presenterades i förra veckan. Om förslagen går igenom skulle det innebära en total kursändring för flyktingpolitiken, med stora konsekvenser för såväl människor som myndigheter.

Delta i uppropet du också!

SKRIV TILL REGERINGEN >

POLITIKEN # 10 2015

Det fattades 100 miljoner kronor i budgeten: Alliansen, SD och FNL valde nya nedskärningar

Så här års är det dags för fullmäktige att tänka på inkomster och utgifter för nästa år. Det mesta är redan bestämt sedan juni, men här var sista chansen att justera budgeten. I Lund är det som i riksdagen: de rödgröna är den största gruppen, men högern (inkl FNL) har majoritet i den beslutande församlingen när de får stöd av SD. Lunds ekonomi har försämrats med 100 miljoner på ett halvår på grund av ändrade statliga regler. Hur fixar man fram 100 miljoner?

Lunds fulaste plats av Lucifer

Det var på sammanträdet med Kompol, V Lunds legendariska kommunalpolitiska grupp, som jag hörde de förlösande orden: ”Det är Lunds fulaste plats”. Inga invändningar restes, inga förslag om bordläggning eller streck i debatten. Enigheten var ögonblicklig och fullständig.

Ja, det rör sig om något torgliknande, omgivet av arbetsförmedling, skattekontor, sjukkasse och vårdcentral, ja ett koncentrat av den välfärdsstat som nästan alla läsare av denna tidning hyllar. Men i stället för att prisa platsen (som för säkerhets skull inte har något namn) skyndar vi oss förbi. Dvs. om det har regnat mycket kan vi inte skynda oss eftersom platsen är uselt dränerad och egentligen kräver stövlar. När det har snöat är det ingen som snöröjer och när det töar kan man knappt komma fram. Jag talar alltså om det gapande hålet mellan försäkringskassans huskropp och landstingsbyggnaden, på östra sidan av Stora Södergatan.

Det är sådant man kan kverulera över i ett kåseri, men vad kan man göra? Jag vet inte, men minns att ungefär här låg ett klassiskt dansställe i gult trävirke när jag först kom till Lund på 1950-talet. Det brann väl ner. Jag föreslår att det utlyses en arkitekttävling om ett nytt danspalats på denna plats. Det kan inte bli fulare än det är nu.

Samme Bernard-Henri Lévy i Israel som i Sydsvenskan av Gunnar Stensson

Med förvåning konstaterade jag för ett par veckor sedan, att den franske filosofen Bernard-Henri Lévy's krigsförklaring mot IS som publicerades i Sydsvenskan byggde på den nazistiske ideologen Carl Schmitts teser.

I måndags upptäckte jag samma artikel i den israeliska tidningen Haaretz helgnummer i tidningsrummet i Lunds stadsbibliotek. Titeln var annorlunda – ”Varför Frankrike måste slåss för att försvara sig” – men texten var densamma.

När jag började läsa var jag övertygad om att avsnittet om Carl Schmitt skulle vara struket, eftersom någon i redaktionen måste ha uppmärksammat Schmitts nazistiska förflutna.

Men icke! Hänvisningen till de teser om krig som formulerats av Carl Schmitt, medlem i Tysklands nazistiska parti 1933 till 1945, stod oförändrad kvar.

Konsekvenser av budgetbeslutet av Lars A. Ohlsson

Det här ser inte bra ut för Vård och omsorgs del. Vi kan läsa konsekvenserna i vår Verksamhetsplan och vår Internbudget för 2016 vilka effekter det får för vår verksamhet. Det kommer innebära att ca 30 årsarbetare försvinner och jag har saxat lite utdrag ur denna verklighetsbeskrivning.

För hemvårdens del innebär det att måluppfyllelsen av de individuella biståndsbesluten för den enskilde brukaren inte lever upp till de önskemål den enskilde har om tidpunkt för insats, delaktighet, inflytande och ett innehållsrikt liv. Upplevelsen av delaktighet och god livskvalitet försämras. ca 15 årsarbetare försvinner, och det medför försämrade personkontinuitet.

För särskilt boende innebär det samma sak, dvs att de boendes individuella önskemål inte kan uppfyllas. De boendes sociala behov försämras i och med det blir svårare genomföra gemensamma aktiviteter för de boende. Uppdraget att minimera delade turer kommer att bli mycket svåra att genomföra, eftersom ca 10 årsarbetare försvinner.

När det gäller LSS är det samma sak när det gäller brukarens individuella mål, delaktighet och inflytande på ett innehållsrikt liv. Här försvinner 5,5 årsarbetare och inom daglig verksamhet försvinner 6 årsarbetare. Då får vi inte glömma att just daglig verksamhet är en oerhört viktig del av denna grupps dagliga liv.

Allt detta sammantaget kan ju vem som helst räkna ut att personalen kommer att ta stryk, så det här med att vi skulle vara en attraktiv arbetsgivare kan vi nog glömma.

Sist men inte minst finns det risk att tre mindre träffpunkter försvinner, Väster, Östra Torn och Norra Fäladen, där det påstås att det är för få besökare. Besparing 407 tkr, men då har vi glömt andra träffpunkter, nämligen Almedalen, som inte heller i så fall har så många besökare från Lunds kommun, men som kostar ca 700 tkr och MIPIM i Cannes. Vid de sistnämnda orterna är det mig obekant om det går att få fotvård, så som möjligheterna är på våra egna träffpunkter.

Tidigare var det Servicenämndens avkastningskrav som var en budgetregulator, men nu verkar det som att VoO tagit över den delen.

Samtliga partier i fullmäktige har framhållit vikten av att ha en bra och god äldreomsorg, inte minst var fallet så när vi stod i våra valstugor på Stortorget, men även här i Fullmäktigen har det höjts röster för en bra äldreomsorg. Ni kommer kanske ihåg förra fullmäktigmötet när FörNyaLund, (FNL) hade en behjärtansvärd motion om äldrevården. Där uttryckte även Folkpartiet stor sympati och medkänsla för äldrevården, men då hette de Folkpartiet och idag är det Liberalerna och det är inte säkert de har samma positiva inställning.

Men FörNyaLund borde ha det och inse att med den verklighetsbeskrivning jag gett, att det inte går att spara sig ur den här rävsaxen. Nu är det upp till bevis för Kommunfullmäktige om vi menar allvar med vad vi säger om vår äldrevård.

Vänstern har i varje fall insett att smärtgränsen är nådd vad gäller besparingar, eller som övriga partier hellre säger, effektiviseringar, och har därför föreslagit en ganska hovsam begäran om ökad skatt om 15 öre mer än det förslag som ligger.

Marknadsekonomernas trosbekännelse av Gunnar Stensson

I begynnelsen skapade gud vinsten.

Vi tror på den heliga Marknadsekonomin.

Vi tror på evig tillväxt ty jordens resurser är begränsade.

Vi tror på frihandel ty den har gett hälften av jordens rikedomar till 90 välsignade miljardärer.

Vi tror på globalisering ty den ger oss slavar för billig konsumtion.

Vi tror på entreprenörer ty de ger oss olivolja och förstör regnskogen.

Vi tror på ökad konsumtion ty den ger oss ökad produktion.

Vi tror på konkurrens.

Vi tror på egoism.

Vi tror på vinst.

Förbannad vare varje skatt!

Förbannat vare varje bidrag!

Förbannad vare varje reglering!

Förbannad vare varje begränsning!

Slit och släng! Satsa på dig själv! Så lyder våra bud.

Vi tror på fossil energi ty växthusgaser ger oss global uppvärmning.

När Peak Oil drabbade oss, frälste marknadsekonomin oss.

Marknadsekonomin ger oss fracking efter gas och bormning efter skifferolja.

Lovad vare marknadsekonomin!

När priset på olja sjunker, ökar förbrukningen, tack vare marknadsekonomin.

Då kan vi sälja fler och större bilar och privatflygplan.

Marknadsekonomin ger oss olja i Arktis och Antarktis, så att isarna smälter och havsnivån stiger.

Vår helige andes namn är Vinst!

Vinst koncentrerar ägandet.

Kapitalkoncentration ger oss makt över media, makt över människor och makt över demokratin.

In money we trust.

En rik man skapar större miljöförstörelse än 1000 fattiga

Därför ställer vi 10 000 på bar backe genom att privatisera.

Vi gör miljoner fattiga genom att avskaffa pensioner och bidrag.

Vi skapar 100 miljoner flyktingar genom att plundra Syd och anstifta krig.

Vi tror på CO₂, ty CO₂ ger oss översvämningar och torka.

Black Friday är vår stora helg

Då fylls våra tempel med onödiga och skadliga produkter.

Då fylls våra medier med lovsånger till konsumtionen.

Då samlas massorna för att dyrka Mammon

Och på den yttersta dagen lämnar vi Tellus och finner en ny himmel och en ny jord.

Amen. Låt oss bedja.

Bekämpa Världlandsavtalet med Nato! av Ann Schlyter

Med de små stegens politik håller Sverige på att anslutas till Nato. På Stadsbiblioteket förra torsdagen beskrev Ingela Mårtensson från Kvinnor för fred kortfattat hur Sveriges politik av alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig förändrats, tills man nu står inför att teckna ett världlandsavtal med Nato.

Det började med "Partnerskap för fred" 1994. Tio år senare tillät en socialdemokratisk regering att Nato på prov skulle få hålla övningar i "I snö, mörker och kyla" i norra Sverige. Den borgerliga regeringen permanentade detta 2008 utan debatt i riksdagen.

I tolv år har nu Sverige deltagit i krig i Afghanistan och i Libyen, sedan 2013 som en del av Natos stridsstyrka (response force pool). Och 2014 beslöt regeringen utan publicering och debatt att förhandla med Nato om ett så kallat världlandavtal. Endast vänsterpartiet var emot. Nu förbereds en proposition till riksdagen under våren 2016. Förslaget har varit ute på remiss, dock ej till Fredsrörelsen påpekade Ingela Mårtensson.

Innan K-G Hammar fick ordet, visades en sju minuter lång [film](#) av Stina Oscarsson, som jag hoppas får stor spridning. Mycket enkelt och åskådligt illustrerades hur våra föreställningar om hot och fiender byggs upp och får oss att mot allt förnuft falla tillbaka i rustnings- och våldsspiraler.

K-G tog vid där filmen slutade.

Han erkände att vi står inför stora hot, men hävdade bestämt att på dem finns inga militära lösningar. Den militära kärnvapen-organisationen Nato är definitivt ingen lösning, och inget skydd för Sverige. Tvärt om innebär Nato-närvaro i Sverige ett drastiskt ökat hot.

För att uppnå fred på lång sikt menar K-G, måste man väva en gemenskap mellan stater. Med Nato-anslutning av länderna i Östeuropa och militärbaser runt om, känner sig Ryssland trängt. Med annektering av Krim och agretionen i Ukraina föll Sverige tillbaka i ett smalt och fruktlöst militärt tänkande: Tio nya jas-plan och hundra man på Gotland. Vad som behövs är inte att göra Östersjön till ett Nato-innanhav utan istället mer kontakter och ekonomiskt utbyte över gränserna, för att långsiktigt bygga fred. Det går: nu är svårt att tänka sig krig mellan Tyskland och Frankrike.

K-G undrade vart skräcken för kärnvapen tagit vägen. Vapnen är lika farliga nu som på åttiotalet, och nu talar inte ledarna om dem som avskräckning, utan faktiskt om möjligheten att använda dem. Hollande talar om att bekämpa IS med till alla buds stående medel och han har i intervjuer inte uteslutet kärnvapen. Kärnvapen i begränsad användning skulle inte bara förorsaka död och lidande i generationer utan också en klimatkollaps.

En motor i den dödsbringande militaristiska spiralen är vapenindustrin. Det är för många som tjänar pengar på att fortsätter att tillverkas och säljas tillkonflikthärdar och sen spridas över världen. Sverige har länge levt i dubbelmoralen av att vara en av världens största vapenproducenter räknat i förhållande till invånarantal, och samtidigt framstå som fredsvivande biståndsgivare till den fattiga världen. Mycket snabbt nu har svensk politik förändrat den bilden. Nu både producerar vi och skramlar med vapnen.

Om världslandsavtalet godkänns tar Sverige ett stort seg mot fullt medlemskap i den USA-dominerade militäralliansen Nato. Hjälp till att sprida argumentationen mot detta!

Vatten och vind vid advent av Gunnar Stensson

Byalaget adventsvandring till Flackarps mölla startade vid Källbybadets entré. Vi var ungefär lika många som nunnorna och lekbröderna i S:a Marias och S:t Peters kloster hade varit på 1300-talet.

Efter att ha passerat dungen där greve Wachtmeisters vattenkvarn låg, stannade vi på bron över Höje, å där vattnet forsade från den översvämmande Källby-dalen.

Vattenkraft, tänkte vi. En varaktig energikälla som människor brukat i tusentals år. Vatten-kvarnen var den perfekta maskinen för att mala korn till mjöl, den mest koncentrerade och transportabla formen av livsmedel. Flödet var högst, när behovet var störst: på hösten. Som nu.

Vågorna stänkte mot Vattenverkets tegelhus och den hårda västanvinden piskade dem bort mot de nybyggda Källby-kvarteren. Trasiga moln som färgades smutsgula av höstsolen virvlade förbi S:t Lars-parkens avlödade träd.

Två kvinnor i följet färdades i permobiler som ljudlöst gled upp för backen. De var lite frusna och längtade efter kaffet och lussekatterna på Möllekaféet. Nyplöjda åkrar blänkte på båda sidorna av vägen.

Vi gick förbi tomten där kommunen för ett par årtionden sedan borrade efter varmt vatten för att utnyttja jordvärmen. Men vattnet var ljummet och tillgången obetydlig.

Ovanför oss skymtade möllans utsträckta vingar. De skälvde i den allt hårdare blåsten.

Vindkraft, tänkte vi. Stormar och stiltje. Det krävs kraft och tyngd för att tåla Skånes höststormar, teknik och uppfinningsrikedom för att överföra vindkraften till kvarnstenarna och hantverksskicklighet för att framställa de väldiga kugghjulen av trä.

Flackarps mölla är en så kallad holländare med kvarnvingarna fästa i den vridbara torntoppen, som fångar vinden, vilket väderstreck den än kommer från. Möllan byggdes 1868, några år efter järnvägsbygget men 11 år före invigningen av St Lars, och 27 år innan den intilliggande kyrkogården för samhällets olycksbarn anlades. Den var i bruk till 1950-talet. Drygt tio år senare började Klostergården byggas.

Vi närmade oss möllans kompakta svarta trätorner. Dörren var stängd. Fanns det någon där? Jo. Nu öppnades den. Därinne var det ljus och mycket folk. Vi hjälpte varandra upp för den besvärliga dörrtrappan. Doften av saffran och kaffe slog emot oss, blandad med doften av – kvarn. Trots att där var fullt fanns det plats för oss från Klostergården. Barn kilade upp- och nerför de branta trapporna till tornets högre platåer.

Den skicklige gitarristen Bo-Anders Dahlström slog sig ner på en pall för att sjunga gamla skånska visor. Han inledde på allmän begäran med Kalle på spången som följdes av visan om Josefin. Alla sjöng med. Han nämnde en visbok från början av 1900-talet som hette ”100 roliga skånska visor”. Som avslutning före paus sjöng han Flicka från Backafall.

Dags att gå hem. En äldre rörelsehindrad kvinna fortsatte att sjunga med klar röst medan vi hjälpte henne nerför trappan.

Solen sänkte sig i väster medan Gorm hotfullt skockade mörka moln som varslade om kommande klimatkatastrofer. Ett långt godståg passerade sakta på den ännu inte fyrspåriga järnvägen.

Hur länge kan vi låtsas? av Göran Persson

Nedan följer några tankar som jag närt länge, kanske alltid, men inte riktigt låtit komma fram eftersom konsekvenserna är dystra och/eller svåröverblickbara. Naturligtvis har dom luftats av mig och många andra vid många tillfällen men sällan sätts de på pränt.

Finns det något rött block är tanken jag syftar på. Nästa vecka diskuterar vänsterpartiets medlemmar i Lund mål och strategier efter att blocksamarbetet havererat. Ett i den långa raden av havererade samarbeten med socialdemokraterna på alla nivåer.

När jag kom in i politiken på 70-talet var allt till vänster om s per definition kommunism och slikt var inget man samarbetade med. Det var något man lät säkerhetspolisen ta hand om. Man hade t o m en egen sådan eftersom man inte litade på SÄPO. Detta svängde sakta efter ett förtjänstfullt arbete av vänsterledarna, men längre än till ”organiserat stödparti” kom man sällan. Man kämpade dock på, strategin var att genom samarbete stödja vänstern inom s för att försöka få fram ett ”rött block” som var socialistiskt mer än på första maj.

I lokala församlingar har det sällan behövts någon mer långtgående radikalitet för att få s att lämna ett tänkt rött block och kasta sig i närmaste blå famn. En tioöring som det gäller nu i Lund är lång ifrån den futtigaste anledningen hitintills.

Allt detta vet vänstermänniskor sedan länge men vi har fortsatt hoppas. De senaste åren, åren efter Juholt-parantesen har det blivit allt svårare. Efter detta experiment inom s så sitter det vi tidigare kallade partihögern inom s i orubbat bo. Försvarslinjen för det ”röda blocket” nu är att det blivit ”rödgrönt” och att allt är mp:s fel. MP är ett borgerligt parti alternativt ”politiskt omogna” är analysen. Men, det håller inte att skylla på mp. Omdömen om mp ovan är ofta sanna men de är trots allt småsyskon i det ”rödgröna”, röstmässigt men framförallt organisatoriskt.

Det är socialdemokraterna som är problemet Arbetarpartiet Socialdemokraterna är inget arbetarparti och det kommer aldrig mer att bli socialistiskt mer än på första maj är vad jag hävdar. Nej, jag tror inte att alla socialdemokrater är cyniska bedragare. Tvärtom, väldigt många tror verkligen att man är på väg att skapa ett bättre samhälle genom sitt politiska agerande. Åtminstone tror de "meniga" medlemmarna det. Detta gör inte saken bättre, snarare tvärt om. Den cyniske bedragaren kan avslöjas, den vilseförda anden är ett mycket värre projekt att ta sig an. Vad har då detta för konsekvenser?

Minst tre möjliga vägar

Som jag ser det finns det några olika scenarion inför framtiden.

Det första kan lite förenklat beskrivas så här: Var allmänt välvillig till s även framöver, det finns trots allt nivåer av kapitalism på samma sätt som det finns nivåer i helvetet. En borgerlig makt som innehåller s kanske hamnar på en något bättre nivå.

Den andra bilden liknar situationen för hundra år sedan. Socialdemokratin är huvudfienden, denna måste först marginaliseras innan vänstern kan ta strid mot den borgerliga maktapparaten. En vanskelig strategi, då misslyckades den och var en av anledningarna till att fascismen tog makten på flera håll i Europa. Men så kan det väl inte bli idag? Om man ser på t ex Ungern och Polen idag så känns det inte helt säkert.

Som alltid finns det en tredje linje. Behålla huvudet i sanden och fortsätta hoppas. Risker med denna strategi är uppenbar, sand i ögonen gör det svårt att se när väl tar upp huvudet. Sand i mun och näsa gör att man kanske aldrig får chansen att ta upp det.

Själv skulle jag välja linje 2 den här gången. Jag vill dock önska v-lund lycka till med sitt strategiska val. Skall man välja denna linje så skall den väljas av yngre krafter med fler kämpande år framför sig än vad undertecknad kan leverera.

Är du nyfiken, vill ha en ny kompis och vara med och skapa ett integrerat och kul Lund? Vill du ta första steget och säga hej, men vet inte hur?

Kan du till exempel arabiska, dari, pashto, tigrinji, somali, albanska eller kurdiska? Eller vet du någon som kan något av dessa språk?

Lundaborna Louise, Katarina och Petra samt kompisförmedlingen [Kompis Sverige Lund](#)

Kommer DU ihåg?

